

El Diacrític | Actualitzat el 29/01/2018 a les 17:28

?Parlem? Alcaraz, humà? La caixa... de (nostres) morts?

«Des del 2008, quan va esclatar la bombolla immobiliària que tots els que no havíem estudiat Economia o Direcció d'Empreses sabíem que esclataria, mig milió de persones han estat expulsades de casa seva. No ha estat casualitat» | «Les entitats financeres no ens fan fora de casa, ens fan fora porres pagades per tots a partir dels pressupostos de l'Estat, que evidentment mai no és un institució neutra»



Juan Antonio Alcaraz, durant un acte a Sevilla | CaixaBank

Hi ha un no sé què que porta el nom de Juan Antonio Alcaraz i que cobra com a director general de l'organització CaixaBank. Acaba de pronunciar unes paraules que si ens trobéssim en un món normal no sols haguessin causat indignació sinó que l'haguessin portat al lloc més fosc i allunyat de la humana vida entre tots els que puguem arribar a pensar. No pas com a forma de fer-li mal sinó com a autodefensa de tota la resta de persones que no volem que ningú en agredeixi de cap manera, ni tan sols com ell ha fet, amb paraules sense miraments.

Alcaraz, que cobra com a director general d'aquesta organització blasmada per la Bíblia i permesa pels autoanomenats catòlics que manen a Espanya, ha afirmat que «els desnonaments formen part d'una llegenda urbana» i que «l'assumpte de les clàusules sòl va ser utilitzat per tal que les entitats financeres paguessin la crisi.» Així de clar es mostra l'amo amb els pobres de diners.

Crec que s'ha d'estar molt malament amb el mateix concepte de persona, com a persona, per expressar aquestes idees públicament tenint en compte que l'entitat al capdavant de la qual es troba aquest cos amb nom ha fet fora de casa seva milers i milers de persones, i ha estès el patiment sense cap mena de mirament amb l'únic objectiu que ell i els seus guanyessin més diners dels que guanyaven. I mentre gent se suïcidava, mentre famílies senceres feien cap al carrer, mentre milers ho perdien tot, mentre el dolor esdevenia norma i la policia pegava a qui es

negava a marxar de casa seva, pagada amb hipoteques impossibles de pagar però perfectament legals, ell i els seus s'omplien el pap de menges cares i lluien luxe com a forma d'autoafirmar-se com a rics entre els que els envoltaven.

Des del 2008, quan va esclatar la bombolla immobiliària que tots els que no havíem estudiat Economia o Direcció d'Empreses sabíem que esclataria, mig milió de persones han estat expulsades de casa seva. No ha estat casualitat. Les ments criminals que només pensen a guanyar més i més a costa de qui sigui van planificar una operació de risc que els ha sortit bé. Van organitzar un saqueig dels estalvis dels pobres i de la classe mitjana com mai abans havien fet. S'hi han fet d'or, continuen manant i ara posseeixen molts més diners i molts més luxes que abans de la que anomenen «crisi». La majoria ens mantenim en la pobresa o molt més empobrits.

Alcaraz ens odia i ho demostra quan parla. Ell i els seus ens odien i l'únic que volen amb nosaltres, amb la resta del món, és desposseir-nos de tot i enviar-nos cops i porres quan ens queixem. Perquè és veritat, les entitats financeres no ens fan fora de casa, ens fan fora porres pagades per tots a partir dels pressupostos de l'Estat, que evidentment mai no és un institució neutra sinó al servei de la classe dirigent, la d'Alcaraz en aquest cas.